

[Aksel Møller.]

ningen i Danmark. Vi paabegyndte den i 1939 paa et fuldstændig uprøvet Grundlag; der eksisterede ingen Fortilfælde. I andre Lande var man ikke naaet ret langt frem med Overvejelserne, da den daværende Indenrigsminister Bertel Dahlgaard forelagde sit Forsikringsforslag, der byggede paa ganske enkle og sunde Betragtninger om, hvordan man skulde møde det fuldkomment uventede og uoverskuelige. Nu kommer den højtærede Indenrigsminister med Forslag om en mindre Ændring i Lovgivningen, fremkaldt af et af de Detailproblemer, der dukker op nu ved Afviklingen. I og for sig er dette ganske naturligt og skulde ikke give Anledning til mange Bemærkninger, hvis man nogenlunde havde Tro paa, at saa var Vanskelighederne vedrørende Opkrævningsproblemerne dermed udtømt, og saa vilde det høje Ting ikke yderligere komme til at beskæftige sig dermed. Men jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister i den kommende Tid kommer til at gaa til Rigsdagen nogle Gange for at faa Ændringer i de gældende Krigsforsikringslove, Ændringer, der muliggør det helt præcist at klare de Problemer, der opstaar ved Bidragenes endelige Fordeling og Opkrævning.

Det foreliggende Lovforslag gaar i al sin Enkelthed ud paa, at der skal lovgives for Tidsrummet fra 9. Maj 1945, da den faktiske, store Krigsrisiko ophørte for Danmark, indtil det Tidspunkt, da den højtærede Minister paa næsten guddommelig Vis fastslog, at nu var Krigen endelig afsluttet. I den Tid er der selvfølgelig sket en hel Del Forskydninger, som det er nødvendigt at tage i Betragtning, saaledes den Omstændighed, at der er opført nye Ejendomme og sket Udvidelser af ældre Ejendomme med den Følge, at det er urimeligt at paalægge dem Forsikringsbidrag, da de ikke har deltaget i nogen egentlig Krigsrisiko. Men den højtærede Indenrigsminister vil jo endnu videre, han vil ved sit Ændringsforslag ogsaa opnaa, at Forsikringssummer, som siden 9. Maj 1945 er nedsat, kun skal betale Præmie af den saaledes nedsatte Sum, under Forudsætning af, at denne Nedsættelse er sket paa betryggende Vis, efter en reel Vurdering af Forsikringsgenstanden. Jeg tror, at den højtærede Minister paa dette Punkt har Sagkundskaben i Krigsforsikringsnævnet bag sig, og skal heller ikke prøve paa at kaste nogen synderlig Tvivl ind om Berettigelsen af denne Bestemmelse. Det bliver ikke meget nemt for de i Marken arbejdende Forsikrere at møde Forsikringstagerne i de

kommende Dage, for de har utvivlsomt alle sammen haft Henvendelser efter 9. Maj om Nedsættelse af Forsikringssummerne og har utvivlsomt afvist lige saa mange Henvendelser, som de har faaet, med den ubehagelige Følge, at der nu er skabt Lovhjemmel for, at Krigsforsikringsbidraget virkelig kan blive mindre, end det faktisk skulde have været efter en Beregning af Forsikringssummeren den 9. Maj, nemlig for dem, som det er lykkedes over for Forsikringsfolkene i Marken at trænge igennem med Ønsket om Omvurdering med Nedsættelse for Øje. Det bliver naturligvis en Hovedpine, som i særlig Grad bliver de paagældende Forsikringsfolks Sag. Det, som for mig er det afgørende i denne Forbindelse, er, at der maaske alligevel hos mange Forsikringstagerere vil være en Smule Flovhed over, at der altsaa er nogle, som var heldige nok til at faa deres Summer nedbragt, medens andre maa betale af den Maksimumssum, de opnaaede den 9. Maj, men det kan ikke være anderledes. Selvfølgelig kan der være uhyre gode Grunde for en Nedsættelse af Vurderingen i Perioden fra 9. Maj til 21. Marts og til at lægge den nye Sum til Grund for Krigsforsikringen. Jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Minister stiller dette Forslag, føler han sig tryk for, at der ikke noget Sted har været Tale om en almindelig procentvis Nedsættelse, men om en reel Omvurdering af den paagældende Forsikringsgenstand, hvorved der skulde være ført Bevis for, at disse Forsikringsgenstande har været for højt forsikret og vilde være blevet belastet med urimelig Krigsforsikringspræmie, hvis Vurderingen var opretholdt.

Derimod giver Lovforslaget Anledning til et Tilbageblik, for hvilket Interessen allerede synes levende i det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard's Spørgsmaal om, hvorvidt Ministeren mente, at vi nu stod over for en retfærdig Fordeling af Byrderne ved Krigsskaderne. Det er rigtigt, at man utvivlsomt nu i det store og hele kan gøre op og virkelig danne sig et Indtryk af, hvor meget den danske Bygningsmasse maa bære i Krigsskade. Jeg tror, den højtærede Minister maa svare det ærede Medlem, at for en fuldstændig Retfærdighed i Fordelingen af Byrden er der ingen Mulighed længere. Jeg beklager, hvis det bliver Svaret. For det faktiske Skadesforløb bekræfter for mig, at det var i allerhøjeste Grad beklageligt, at det Standpunkt, det daværende Udvalg, som forhenværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, havde nedsat for at forberede denne Lovgivning, indtog, og som Det konservative Folkeparti